

[Christmas Møller.]

stændig erhvervsdrivende; først og fremmest Landbruget, som arbejder under et overordentlig haardt økonomisk Tryk, har Mindretallet erklæret sig villigt til, saafremt Flertallet vilde medvirke til Gennemførelsen af den nævnte forbedrede Krisekasselovgivning samt til en Ændring af den ganske utidssvarende og saa stærkt misbrugte Hjælpekasselovgivning, at supplere Ændringsforslaget om en forbedret Krisekasseordning med en midlertidig Lovgivning om Ordning af Hjælpeforanstaltninger til Gunst for saadanne arbejdsløse“

o. s. v. (*Krag: Læs videre*). Læs videre, siger det ærede Medlem, ja, det synes, som om det ærede Medlem gerne vil høre det hele:

„....om en forbedret Krisekasseordning med en midlertidig Lovgivning om Ordning af Hjælpeforanstaltninger til Gunst for saadanne arbejdsløse, der er arbejdssøgende og opfylder visse i den gældende Arbejdsløshedslovgivning indeholdte Vilkaar.“

Punktum, nyt Afsnit.

Deraf vil det ærede Medlem se, at Venstre i denne Betænkning har kædet de to Ting sammen, det staar oven i Købet stærkere i det følgende Afsnit. Men med hvilken Ret — og det gælder saa at sige alle de kritiske Indvendinger, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal kommer med — kommer det ærede Medlem og siger til os, bebrejdende agitatorisk, at vi har kædet Krisehjælp til arbejdsløse og til Landbruget sammen? Det ærede Medlems Partis Repræsentanter har i et Udvalg gjort nøjagtigt det samme.

Der blev gjort den almindelige Bemærkning overfor disse Forslag, at Hjælpen er utilstrækkelig, og jeg skal ikke benægte, at Hjælpen er forholdsvis ringe. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sætter det altsaa saa at sige som et Hovedpunkt, at Hjælpen er utilstrækkelig; det ærede Medlem vil altsaa gaa videre. (*Afbrydelse af Madsen-Mygdal.*) Ja, dem kender jeg nok, men det ser ud til, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ikke kender de Betænkninger, der foreligger til Behandling her. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal vil altsaa gaa videre, han vil bruge flere Penge, og jeg spørger da det ærede Medlem: Hvor vil det ærede Medlem faa Pengene fra? Og naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal stillede op, hvad der kan faas efter det Forslag, der foreligger, og hvad der kan faas efter Venstres Forslag,

f. Eks. med Amtsskattelettelsen pr. December i 1931, saa beder jeg det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, som sætter Amtsskatteændringen saa stærkt frem, nævne ikke blot Eksempler paa, hvad der kan faas efter Flertalsindstillingen, nævne ikke blot Eksempler paa, hvad der kan faas af Hjælp efter § 11 i hans eget Underændringsforslag, men ogsaa nævne, hvad de Personer faar i Amtsskattelettelse efter hans eget Forslag.

Jeg skal dernæst vende mig til det Lovforslag, som her foreligger, Forslag til Lov om midlertidig Lempelse af Skatter og Renter for Ejere af Landbrugsejendomme, som er ændret til „Forslag til Lov om ekstraordinære Foranstaltninger i Anledning af Landbrugskrisen.“ Jeg vil gerne begynde med at gøre den almindelige Bemærkning, at det er naturligt — det kunde ikke falde mig ind at benægte det —, at vi, saaledes som de Konservatives Kriseforslag forelaa, har maatte gøre en Række Indrømmelser overfor de andre Partier. Men jeg vil stærkt understrege med Hensyn til Afsnit A: Midlertidige Lempelser af Skatter og Renter for Ejere og Brugere af Landbrugsejendomme, at den Tilskudsforanstaltning, man vilde gennemføre, er ændret til en Laaneforanstaltning, hvor man vel kan sige, at det bliver tvivlsomt, om Forholdene udvikler sig paa en saadan Maade, at man med juridisk Ret kan kræve Pengebeløbet tilbage; men hvis de økonomiske Forhold for den danske Landmand skulde blive saaledes, at han kunde tilbagebetale Laanet, selv om Kravene i § 7 ikke var opfyldt til Punkt og Prikke, saa betales Laanet; ingen har mere end det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal givet Udtryk for, at den danske Bonde var saadan, at han vilde opfylde sine Forpligtelser.

Endvidere vil jeg gerne understrege, hvad Ordføreren for Udvalget, det ærede Medlem Hr. Olufson, udtalte, at selvfølgelig var Laan Laan, derom var der efter hele Flertallets Mening ingen Tvivl.

Det ærede Medlem kritiserede stærkt Ændringen i § 2 og sagde: Skal Sogneraadene nu klassificere? Skal Sogneraadet have en saadan Myndighed, at det skal kunne gøre Indstilling om, at enkelte ikke skal have denne Hjælp? Deroverfor vil jeg gerne sige, at jeg virkelig har mere Tillid til det kommunale Styre her i Landet, end det ærede Medlem aabenbart har. Jeg tror ikke, en saadan Bestemmelse vil blive misbrugt, men jeg tror, den vil blive taget i den Aand, hvori den er givet, som et Udtryk for, at man ikke skal undersøge